

PRAKSISOVERSIGT · ERSTATNINGSNÆVNET

Praksisoversigt over personkredsen og niveauet for efterladtegodtgørelse ved drab (erstatningsansvarsloven § 26 a)

Erstatningsnævnets praksis om, hvem der »havde en særlig nær tilknytning« til afdøde – og hvornår standardsatsen på 100.000 kr. fraviges

Version 1 Opdateret 16. jul. 2026 29 afgørelser · 2011–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Efter erstatningsansvarslovens § 26 a kan den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed forvolder en andens død, pålægges at betale godtgørelse til efterlevende med en særlig nær tilknytning til afdøde. Erstatningsnævnet er som statens udbetalende myndighed efter offererstatningsloven den instans, der i praksis afgør langt de fleste sager om efterladtegodtgørelse ved drab, og nævnets praksis er udpræget kasuistisk: personkredsen afgøres på samlivets varighed og den følelsesmæssige belastning, mens niveauet tager udgangspunkt i en standardsats på 100.000 kr. ved forsætligt drab. Denne oversigt kortlægger Erstatningsnævnets personkredsvurdering før og efter, at personkredsen blev udvidet med virkning fra 1. marts 2021, de forhøjelses- og nedsættelsesfaktorer nævnet konkret anvender, samt sammenhængen med byrettens, landsrettens og Højesterets praksis – herunder nævnets binding efter offererstatningslovens § 11 a.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erstatningsnævnet kræver, at dødsfaldet er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed – simpel uagtsomhed er aldrig tilstrækkelig, og manglende bevist årsagssammenhæng mellem den strafbare handling og dødsfaldet fører til afslag uanset domfældelsen.
- 02** Erstatningsnævnet lægger afgørende vægt på samlivets varighed og bopælsforholdene: fælles bolig er som udgangspunkt en forudsætning for at anse tilknytningen for »særlig nær« uden for kernefamilien.
- 03** Erstatningsnævnet afviser søskende, hvis forholdet ikke oversteg et »sædvanligt søskendeforhold« – men efter lovændringen af 28. februar 2021 er samboende søskende som udgangspunkt omfattet uden nærmere vurdering af de følelsesmæssige relationer.
- 04** Erstatningsnævnet accepterer ikke-biologiske relationer (stedbørn, stedforældre) efter en konkret vurdering, hvor navnlig samlivets længde er afgørende – ca. 2 års samliv med et 8-årigt stedbarn var ikke nok.

- 05** Standardsatsen ved forsætligt drab er 100.000 kr.; forhøjelse forudsætter helt ekstraordinære omstændigheder og er i nævnets praksis sket til 120.000, 125.000 og 130.000 kr.
- 06** Erstatningsnævnet forhøjer godtgørelsen, når drabet er begået med et motiv rettet mod den efterladte selv (hævn) eller mod afdødes tro og livsførelse (æresrelateret drab).
- 07** Erstatningsnævnet forhøjer godtgørelsen, når efterladte børn er tvunget til at overvære volden mod forælderen, var til stede i gerningsrummet eller selv fandt afdøde.
- 08** Ved grov uagtsomhed fastsættes godtgørelsen normalt til et mindre beløb end 100.000 kr., men ikke til bagatelagtige beløb – landsretspraksis ligger på 75.000 kr.
- 09** Erstatningsnævnet er efter offererstatningslovens § 11 a, stk. 1, bundet af domstolens afgørelse om erstatningspligten og udbetaler derfor godtgørelse til efterladte, som nævnet efter egen praksis ville have afvist.
- 10** Retten til efterladtegodtgørelse er retligt uafhængig af retten til forsørgertabserstatning og overgangsbetrag – nævnet kan afslå det ene og tilkende det andet i samme sag.
- 11** Et barn, der var ufødt på drabstidspunktet, er omfattet af personkredsen, når faderskabet er godtgjort ved dom og retsgenetiske undersøgelser.
- 12** Nævnets afgørelser er endelige og kan ikke påklages administrativt; prøvelse sker alene ved de almindelige domstole.

Retsgrundlaget: § 26 a og Erstatningsnævnet som statens udbetalende myndighed

§ 1

Efterladtegodtgørelse hviler på [erstatningsansvarsloven § 26 a](#), der i sin gældende affattelse lyder:

Stk. 1. Den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed forvolder en andens død, kan pålægges at betale en godtgørelse til efterlevende, der havde en særlig nær tilknytning til den afdøde.

Stk. 2. Ved vurderingen af, om der skal betales godtgørelse efter stk. 1, og ved fastsættelsen af godtgørelsens størrelse, skal der lægges særlig vægt på karakteren af skadevolderens handling og på den lidelse eller krænkelse, som må antages at være påført den eller de efterlevende.

Bestemmelsen indeholder dermed **to selvstændige prøvelsestemaer**, som nævnet holder skarpt adskilt:

- **Personkredsen** – havde ansøgeren en særlig nær tilknytning til afdøde? (§ 26 a, stk. 1)
- **Niveauet** – hvilket beløb tilsiger handlingens karakter og den påførte lidelse eller krænkelse? (§ 26 a, stk. 2)

Godtgørelsen er efter [§ 26, stk. 5](#) omfattet af § 18, 1. pkt., og forrentes efter [§ 16](#). Reglen blev indført i 2003 og har en parallel i arbejdsskadesikringslovens regel om særlig godtgørelse, hvor det udtrykkeligt var hensigten, at praksis efter de to love skulle være ens, jf. [Vejledning om særlig godtgørelse](#).

Erstatningsnævnets kompetence følger ikke af erstatningsansvarsloven, men af [offererstatningsloven § 1, stk. 1](#), hvorefter staten yder erstatning og godtgørelse for personskade forvoldt ved overtrædelse af straffeloven begået i den danske stat. Nævnet træder altså i skadevolderens sted som betaler – men prøver selvstændigt, om lovens betingelser er opfyldt. Nævnet består af et formandskab af landsdommere samt medlemmer indstillet af Ankestyrelsens ressortminister og Advokatrådet, og ved behandlingen af en sag medvirker et medlem af formandskabet og to øvrige medlemmer, jf. [forretningsordenens § 4, stk. 2](#).

Et væsentligt forbehold gælder: [Vejledning om særlig godtgørelse](#) er fra 2014 og beskriver retstilstanden **før** udvidelsen af personkredsen i 2021. Dens udsagn om, at »søskende i øvrigt og forældre til voksne børn kan normalt ikke få godtgørelse«, er for § 26 a's vedkommende delvis overhalet af lovændringen – se næste afsnit.

LOV

Erstatningsansvarsloven § 16

Erstatningsansvarsloven § 26a, stk. 1-2

Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 5

Offererstatningsloven § 1, stk. 1

Personkredsens udvidelse pr. 1. marts 2021: fra »stod afdøde særlig nær« til »havde en særlig nær tilknytning«

Ved **ændringsloven af 28. februar 2021** (Lov om ændring af straffeloven og lov om erstatningsansvar – *Styrket indsats mod farlig kørsel m.v.*), der trådte i kraft **1. marts 2021**, blev ordene »stod den afdøde særlig nær« ændret til »havde en særlig nær tilknytning til den afdøde«. Ændringen udsprang af den politiske aftale af 11. december 2020 om bekæmpelse af vanvidskørsel og var det eneste erstatningsretlige element i en ellers strafferetlig reform.

Forarbejderne beskriver **den hidtidige retstilstand** således:

Det vil som udgangspunkt omfatte ægtefæller, samlever, mindreårige børn og forældre til mindreårige børn. Andre kan dog efter omstændighederne også være omfattet af reglen. Det forudsætter, at der har været et sådant særligt forhold mellem den pågældende og den afdøde, at der må antages at være tale om en tilsvarende følelsesmæssig belastning som følge af dødsfaldet. Det kan f.eks. være en søster eller bror, der som voksen i mange år har haft fælles bolig og husholdning med den afdøde.

Om **ændringens rækkevidde** hedder det:

Den foreslåede ændring indebærer, at personkredsen, der i dag som udgangspunkt er berettiget til godtgørelse efter bestemmelsen, udvides, således at også samboende søskende, voksne, udeboende børn og forældre til voksne, udeboende børn fremover som udgangspunkt vil kunne tilkendes godtgørelse til efterladte, uden at der skal foretages en nærmere vurdering af de konkrete følelsesmæssige relationer mellem disse efterlevende og den afdøde.

Udvidelsen har dermed to lag:

Gruppe	Før 1. marts 2021	Efter 1. marts 2021
Ægtefælle, samlever, mindreårige børn, forældre til mindreårige børn	Omfattet som udgangspunkt	Uændret
Samboende søskende	Konkret vurdering – krævede »mange år« med fælles bolig og husholdning	Omfattet som udgangspunkt
Voksne, udeboende børn og deres forældre	I almindelighed ikke omfattet	Omfattet som udgangspunkt

Ikke-samboende søskende, stedforældre, stedbørn, eks-ægtefæller m.fl.	Konkret vurdering	Fortsat konkret vurdering
---	-------------------	---------------------------

For den sidste gruppe fastholder forarbejderne udtrykkeligt et konkret skøn – og angiver samtidig det bærende kriterium:

I det omfang der ikke er tale om biologiske børn, forældre eller søskende, vil tilkendelse af godtgørelse tillige bero på en konkret vurdering af, om der består en særlig tilknytning til den afdøde. Ved vurderingen heraf vil der bl.a. kunne lægges vægt på, hvor længe vedkommende har boet sammen med den afdøde.

Forarbejderne fastholder desuden både kravet om forsæt eller grov uagtsomhed og niveauet: den maksimale godtgørelse »forudsættes fortsat i almindelighed at være i størrelsesordenen 100.000 kr.«

[Erstatningsansvarsloven](#) er senest konsolideret 5. september 2025, og der er ingen vedtagne, ikke-konsoliderede ændringer af § 26 a.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 26a, stk. 1](#)

Hvad Erstatningsnævnet lægger vægt på ved § 3 personkredsvurderingen

På tværs af nævnets afgørelser tegner der sig et konsistent vurderingsmønster. Erstatningsnævnet lægger vægt på – i faldende betydning:

1. **Bopælsfællesskabet og samlivets varighed.** Dette er det bærende kriterium uden for kernefamilien. Vejledningen formulerer det skarpt: »Som udgangspunkt er det en forudsætning, at der har været fælles bolig«, og »da bopælsforholdene har meget stor betydning i vurderingen af den særlige tilknytning, kan der kun undtagelsesvis tilkendes særlig godtgørelse til en efterladt, som ikke var samboende med tilskadekomne på tidspunktet for dødsfaldet«, jf. [Vejledning om særlig godtgørelse, afsnit 4](#). Sagsoplysningen handler derfor i praksis om folkeregisteradresser og samlivsforhold.
2. **Slægtskabets karakter.** Biologisk eller adoptivmæssigt slægtskab i den nære kreds udløser godtgørelse uden nærmere prøvelse; ikke-biologiske relationer prøves konkret.
3. **Om samlivet var ophævet ved dødsfaldet.** Nævnet ser her på realiteten, ikke på den formelle civilstand.
4. **En følelsesmæssig belastning, der overstiger det sædvanlige.** Nævnet spørger, om dødsfaldet har medført en *ekstraordinær* følelsesmæssig belastning – det er reglens erklærede formål, jf. [vejledningens afsnit 2](#).
5. **Ansøgerens rolle i selve hændelsesforløbet.** At have fundet afdøde eller været til stede indgår både i personkredsvurderingen og i niveaufastsættelsen.

Omvendt lægger nævnet **ikke** vægt på økonomiske kriterier: »Der indgår ikke økonomiske kriterier i vurderingen af særlig godtgørelse. Der kan således ikke stilles krav om, at samlivet havde medført forsørgelses- eller formuemæssige dispositioner.« Dette forklarer, hvorfor efterladtegodtgørelse og forsørgertabserstatning kan falde forskelligt ud i samme sag – se afsnittet om ægtefæller nedenfor.

Det er heller ikke en betingelse, at den efterladte har pådraget sig en psykisk skade; oplysninger om den efterladtes tilstand indgår ikke i vurderingen. Det er en vigtig afgrænsning mod nævnets separate vurdering af, om ansøgeren er **direkte eller indirekte skadelidt** efter [offererstatningsloven § 1](#) – et helt andet spor, der

kan give ret til mén- og erhvervsevnetabserstatning. I [16-520-10294](#) fandt nævnet, at hverken moren eller de to brødre var direkte skadelidte, fordi de sov under drabet og ikke var tæt nok på begivenhedernes centrum – men moren fik ikke desto mindre efterladtegodtgørelse efter § 26 a. Omvendt kan man være indirekte skadelidt uden at være i personkredsen: i [21-520-11592](#) anerkendte nævnet en kæreste som indirekte skadelidt, fordi hun var til stede under optakten og hørte de dræbende skud fra sit skjul bag en bil, og i [18-520-00368](#) fik en mor, der som den første fandt sin dræbte 7 måneder gamle søn, godtgørelse for varigt mén som indirekte skadelidt – hun var i forvejen tilkendt efterladtegodtgørelse efter § 26 a. Grænsen for »begivenhedernes centrum« illustreres af [18-520-02569](#), hvor en familie i stueetagen ikke var tæt nok på en påsat brand på 1. sal i naboopgangen.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26a, stk. 1	Offererstatningsloven § 1	
PRAKSIS	Erstatningsnævnet · Anerkendelse af kæreste som indirekte skadelidt efter fatalt skuddrab		09.10.2023
	Erstatningsnævnet · Godtgørelse til mor som indirekte skadelidt efter tragisk drab på spædbarn		29.09.2021
	Erstatningsnævnet · Afslag på erstatning for psykiske gener til beboere efter påsat brand i naboledighed		12.11.2020
	Erstatningsnævnet · Godtgørelse til efterladte efter drab i familien: Vurdering af personkreds og nærhed til hændelsen		28.07.2020

§ 4 Grænsetilfældene: ægtefællen med det ophørte samliv, stedbarnet, stedforælderen og søskende

Ægtefælle med ophævet samliv – afslag. I [15-520-06317](#) var ansøgeren gift med afdøde i seks måneder, men parret havde besluttet at lade sig skille, skilsmissepapirerne var udfyldt, den fælles bopæl havde kun været **43 dage**, ansøgeren var fraflyttet, og afdøde havde indledt et nyt forhold. Nævnet afslog efterladtegodtgørelse med den begrundelse, at der ikke på drabstidspunktet bestod et sådant særligt forhold, som loven kræver.

Sagen viser samtidig, at de tre efterladte-ydelser hviler på **forskellige retsgrundlag**. I den parallelle afgørelse [15-520-06317 om forsørgertab](#) tilkendte nævnet ansøgeren både forsørgertabserstatning efter § 12 og overgangsbeløb efter § 13, fordi den **retlige** forsørgelsespligt mellem ægtefæller først ophører ved juridisk separation eller skilsmisse – som ikke forelå. Samme faktum gav altså:

Ydelse	Kriterium	Udfald
Forsørgertabserstatning	Retlig forsørgelsespligt – formel civilstand	Tilkendt
Overgangsbeløb	Samme personkreds som forsørgertab	Tilkendt
Efterladtegodtgørelse, § 26 a	Faktisk følelsesmæssigt bånd	Afslag

Stedbarn – afslag efter ca. 2 års samliv. I [15-520-07014](#) havde en 8-årig dreng boet sammen med sin mor og hendes samlever i knap 2 år med fælles økonomi og husholdning. Nævnet **tilkendte forsørgertabserstatning** (barnet havde reelt mistet en forsørger, da den biologiske far ikke bidrog), men **afslod efterladtegodtgørelse**: drengen var hverken biologisk barn eller adoptivbarn, samlivet var kort, og der var ikke dokumenteret et usædvanligt tæt forhold. Nævnet sammenholdt udtrykkeligt med tidligere praksis (FED 2012.71), hvor et stedbarn fik godtgørelse efter **12 års** samliv.

Søskende uden kvalificeret tilknytning – afslag. I [16-520-10294](#) blev en kvinde dræbt af sin far i familiens fælles lejlighed, mens moren og de to brødre sov. Moren fik 100.000 kr.; brødrene fik afslag, da forholdet til

afdøde **ikke oversteg et sædvanligt søskendeforhold**. Samme mønster i [16-520-10403](#), hvor afdødes mor og to brødre fik afslag, mens de to sønner hver fik 120.000 kr.

Tidligere stedforælder og medboende søskende – tilkendelse. Nævnets nyeste offentliggjorte afgørelse på området, [Erstatningsnævnets afgørelse af 1. juli 2026](#), viser den udvidede personkreds i anvendelse. Nævnet lagde til grund, at tilkendelse til ikke-biologiske børn beror på en konkret vurdering af, om der har bestået en særlig tilknytning, og lagde ved denne vurdering **navnlig vægt på, hvor længe den pågældende havde boet sammen med afdøde**. For den biologiske søskende lagde nævnet vægt på, at afdøde »i et vist omfang havde været samboende« med søskenden på gerningstidspunktet, og at **det var denne søskende, som fandt afdøde efter drabet**. Begge fik godtgørelse.

Ufødt barn – tilkendelse. I [21-520-11593](#) blev en mand skudt på åben gade ca. en måned før hans barn blev født. Nævnet tilkendte 100.000 kr.: den tidsmæssige forskydning mellem dødsfald og fødsel afskar ikke barnet fra personkredsen, når faderskabet var godtgjort ved dom og retsgenetiske undersøgelser.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 12](#)[Erstatningsansvarsloven § 13](#)[Erstatningsansvarsloven § 26a, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erstatningsnævnet · Erstatningsnævnet: Tidligere stedforælder og medboende søskende fik efterladtegodtgørelse efter drab	01.07.2026
	Erstatningsnævnet · Ret til efterladtegodtgørelse for barn født efter faderens død ved drab	10.10.2023
	Erstatningsnævnet · Godtgørelse til efterladte efter drab i familien: Vurdering af personkreds og nærhed til hændelsen	28.07.2020
	Erstatningsnævnet · Ret til forsørgertabserstatning ved separation uden juridisk virkning	20.07.2018
	Erstatningsnævnet · Afslag på efterladtegodtgørelse til stedbarn efter kortvarigt samliv med afdøde	20.07.2018
	Erstatningsnævnet · Forhøjet godtgørelse til efterladte børn efter brutalt drab på deres mor	12.07.2018

Niveaufastsættelsen: standardsatsen på 100.000 kr. og de konkrete § 5 forhøjelsesfaktorer

Udgangspunktet er fast. Ved forsætligt drab tilkendes som udgangspunkt **100.000 kr.** pr. berettiget – beløbet er skattefrit og påvirkes ikke af, hvor mange berettigede der er. Nævnet fulgte i [16-520-10294](#) udtrykkeligt »retspraksis og forarbejderne til § 26 a«, hvorefter dette beløb er udgangspunktet ved forsætligt drab, og samme sats blev anvendt i [21-520-11593](#).

Forhøjelse forudsætter efter [vejledningens afsnit 6 helt ekstraordinære tilfælde](#). Nævnets faktiske udmålinger tegner denne trappe:

Beløb	Sag	Den udslagsgivende omstændighed
50.000 kr.	23-520-16621	Beløbet fulgte af rettens dom – nævnet var bundet og ville ellers have afvist
100.000 kr.	16-520-10294 , 21-520-11593	Forsætligt drab – udgangspunktet
120.000 kr.	16-520-10403	1-årig søn til stede i gerningsrummet og alene med afdøde i ca. 3 timer; 7-årig søn blandt de første, der fandt liget

120.000 kr.	21-520-11027	Tre mindreårige børn tvunget til at overvære ca. to måneders grov vold mod moren
125.000 kr.	23-520-18246	Æresrelateret motiv – moren dræbt af far og bror pga. vrede over hendes tro og livsførelse
130.000 kr.	17-520-12425	Hævnmotiv rettet mod den efterladte selv – 8-årig datter dræbt af faren
130.000 kr.	15-520-08449	Drab på advokat i retssal under hvervets udførelse (fastsat ved dom, retskrav)

De tilbagevendende forhøjelsesgrunde er dermed:

- **Motivet er kvalificeret.** I [17-520-12425](#) udtalte nævnet ordret:

Nævnet lagde vægt på oplysningerne om de omstændigheder, hvorunder ansøgerens datter var blevet dræbt, og at der tilsyneladende lå et hævnmotiv bag drabet.

Kernen er, at gerningsmanden gennem drabet på barnet bevidst har krænket den efterladte selv. Tilsvarende i [23-520-18246](#), hvor nævnet fandt det *særligt krænkende for ansøgerne, at deres mor blev dræbt af deres far og bror* som følge af deres vrede over hendes personlige tro og valg af livsførelse, og hvor landsretten havde henført forholdet under skærpende bestemmelser i straffeloven.

- **De efterladtes eksponering for handlingen.** [21-520-11027](#) og [16-520-10403](#) forhøjer begge til 120.000 kr. på grund af børnenes fysiske tilstedeværelse i forløbet.
- **Særlig pinefuld død eller forudgående overgreb.** Vejledningen refererer en sag, hvor godtgørelsen blev fastsat til **125.000 kr.**, fordi en socialpædagog blev udsat for seksuelle overgreb før drabet, og en sag med **150.000 kr.** til samlever, mor og far efter et forsætligt personangreb med et efterfølgende meget belastende hospitalsforløb med flere amputationer.

Niveauet i [23-520-16621](#) – 50.000 kr. til moren og to søstre efter grov vold med døden til følge – er ikke udtryk for nævnets egen udmåling: nævnet fandt tværtimod, at ansøgerne efter nævnets praksis ikke normalt kunne betegnes som hverken direkte eller indirekte skadelidte, men var bundet af rettens dom.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26a, stk. 2	
PRAKSIS	Erstatningsnævnet · Erstatningsnævnets binding til rettens dom om efterladtegodtgørelse og erstatning til pårørende efter dødelig vold	26.06.2024
	Erstatningsnævnet · Forhøjet efterladtegodtgørelse til børn i sag om drab på moder begået af familiemedlemmer	26.06.2024
	Erstatningsnævnet · Ret til efterladtegodtgørelse for barn født efter faderens død ved drab	10.10.2023
	Erstatningsnævnet · Højere godtgørelse til børn efter drab på mor grundet grovhed og tvungen overværelse af vold	10.10.2023
	Erstatningsnævnet · Godtgørelse til efterladte efter drab i familien: Vurdering af personkreds og nærhed til hændelsen	28.07.2020
	Erstatningsnævnet · Forhøjet godtgørelse til efterladte børn efter brutalt drab på deres mor	12.07.2018
	Erstatningsnævnet · Tilkendelse af godtgørelse til mor efter datters drab begået med hævnmotiv	12.07.2018
	Erstatningsnævnet · Forhøjet godtgørelse til efterladte efter drab på advokat i retssal	12.07.2018

§ 6 Det nedadgående spor: grov uagtsomhed som både adgangs- og nedsættelsesbetingelse

Grov uagtsomhed spiller en dobbeltrolle i § 26 a: den er **minimumsbetingelsen** for overhovedet at komme ind under bestemmelsen, og den er samtidig den vigtigste **nedsættelsesgrund** ved udmålingen.

Forarbejderne til 2021-ændringen fastholder begge dele:

Det vil fortsat være en betingelse for at blive tilkendt godtgørelsen, at dødsfaldet er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed. [...] Hvis dødsfaldet er forvoldt ved grov uagtsomhed, må godtgørelsen fortsat normalt fastsættes til et mindre beløb, idet det dog forudsættes, at der ikke udmåles helt bagatelagte beløb.

Vejledningen præciserer tærsklen: dødsfaldet skal »ud fra en generel betragtning være egnet til at medføre særlig lidelse eller krænkelse hos de efterladte«, og »det er derfor først og fremmest forsætligt drab, der kan medføre godtgørelse. Ved grov uagtsomhed er det en forudsætning, at der desuden er øvrige omstændigheder, der medfører en særlig belastning« – som at ofret har været udsat for omfattende vold eller seksuelle overgreb inden døden eller er død på en særligt pinefuld måde, jf. [vejledningens afsnit 2](#). Et konkret eksempel fra vejledningen: en soldat ramt af vådeskud i en lejr i Afghanistan; skadevolderen blev idømt 6 måneders fængsel efter [straffeloven § 241](#) og militær straffelov, og godtgørelsen blev fastsat til **75.000 kr.** til hver af forældrene, fordi adskillige pligter ved våbenbehandling var overtrådt.

Højesteret har sat en klar nedre grænse. I [Sag 92/2011](#) af 28. december 2012 afviste Højesteret godtgørelse til efterladte efter en trafikulykke forvoldt ved spirituskørsel, uanset at forholdet var henført under [straffeloven § 241](#) og § 252. Afgørelsen viser, at domfældelse for uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel **ikke i sig selv** udløser godtgørelse efter [§ 26 a, stk. 1](#) – afvejningen efter [stk. 2](#) af handlingens karakter og den påførte krænkelse skal selvstændigt begrunde tilkendelsen.

Det er netop den afvejning, der har fået fornyet aktualitet efter, at 2021-reformen definerede **vanvidskørsel** og skærpede strafniveauet for [straffeloven § 241](#), 2. pkt., med 150 pct. Byretterne behandler jævnligt § 26 a-krav som civile retskrav i disse straffesager – se [SS-9902/2021-FRB](#) om uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder som følge af kapkørsel og [SS-3385/2023-NAE](#) om uagtsomt manddrab efter færdselsuheld, hvor § 26 a indgik i domsgrundlaget. Også uden for færdselssagerne påberåbes bestemmelsen ved grov uagtsomhed, jf. [SS-1986/2022-HER](#).

Årsagssammenhængen er en selvstændig barriere. I [Erstatningsnævnets afgørelse af 1. juli 2026](#) var skadevolderen dømt efter [straffeloven § 250](#), 2. led, for at have efterladt en person i hjælpeløs tilstand uden at yde hjælp, hvorefter den pågældende kort efter afgik ved døden. Nævnet afslog alligevel de efterladtes ansøgning: det kunne ikke ud fra sagens akter, herunder det lægelige materiale, godtgøres, at dødsfaldet var en følge af efterladelsen, og betingelserne i [offererstatningsloven § 1, stk. 1](#), jf. [§ 6 a](#), var derfor ikke opfyldt. En straffedom for et forhold med døden i forløbet er altså ikke ensbetydende med, at dødsfaldet er »forvoldt« i erstatningsretlig forstand.

En beslægtet grænsedragning findes i Ankestyrelsens principafgørelse [11-12](#) om den parallelle regel i arbejdsskadesikringsloven, hvor Ankestyrelsen fastslog, at det **ikke** er en betingelse, at skadevolderen er dømt efter [straffeloven § 241](#), men at vurderingen beror på, »om skadevolderens adfærd har indebåret en indlysende fare for den indtrådte skade« – og hvor godtgørelse blev nægtet, fordi skadevolderen alene var dømt efter færdselsloven og frifundet for § 241.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26a, stk. 1-2	Offererstatningsloven § 1, stk. 1	
	Offererstatningsloven § 6a	Straffeloven § 241	Straffeloven § 250
PRAKSIS	Højesteret · Afvisning af godtgørelse til efterladte efter trafikulykke forvoldt ved spirituskørsel		28.12.2012
	Byretten · Dom for uagtsomt manddrab efter færdselsuheld		04.08.2023
	Byretten · Dagplejemor dømt for grov uagtsomhed efter vold mod spædbarn		05.09.2022
	Byretten · Dom for uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder som følge af kapkørsel		06.07.2022
	Ankestyrelsen · Særlig godtgørelse ved dødsfald: Vurdering af grov uagtsomhed i arbejdsskadesikringslovens forstand		31.12.2011
	Erstatningsnævnet · Afslag på offererstatning til efterladte efter dødsfald – ingen bevist årsagssammenhæng mellem hjælpeløs efterladelse og dødsfald		01.07.2026

§ 7 Dokumentations- og beviskrav i § 26 a-sager

Erstatningsnævnet er en skriftlig, undersøgende myndighed, og ansøgeren bærer i praksis risikoen for, at tilknytningen og årsagssammenhængen kan dokumenteres. Mønsteret i praksis:

- **Slægtskab skal kunne godtgøres retligt.** I [21-520-11593](#) accepterede nævnet dom i faderskabssagen sammenholdt med retsgenetiske undersøgelser som tilstrækkeligt bevis for, at afdøde var far til ansøgeren.
- **Samlivet dokumenteres primært via folkeregister og bopælsforhold.** Vejledningen beskriver, at sagsoplysningen om særlig tilknytning »som regel handler om bopælsforholdene og samlivsforhold/nært slægtskab«, og at nævnet kun indhenter yderligere oplysninger, hvor disse forhold ikke umiddelbart tyder på en særlig tilknytning. I sager om voksne børn undersøges konkret, »hvor længe der har været fælles folkeregisteradresse, og om det var en midlertidig ordning«.
- **Antal dage og måneder tælles.** I [15-520-06317](#) opgjorde nævnet samlivet til præcis **43 dage**; i [15-520-07014](#) til *knap 2 år* – sammenholdt med 12 år i den sag, der gav medhold.
- **Lægeligt materiale afgør årsagssammenhængen.** Nævnet gennemgår systematisk det lægelige materiale, når dødsårsagen ikke er åbenbar, jf. [afgørelsen af 1. juli 2026](#).
- **Straffedommen leverer kvalifikationen af handlingen.** I [23-520-18246](#) henviste nævnet direkte til, at landsretten havde fundet grundlag for at henføre sagen under skærpende bestemmelser i straffeloven – det strafferetlige resultat blev dermed selve begrundelsen for forhøjelsen efter [§ 26 a, stk. 2](#).

Fristerne er en reel afvisningsgrund. Efter [offererstatningsloven § 13, stk. 1](#) kan nævnet ikke behandle en ansøgning indgivet mere end 2 år efter lovovertrædelsen, medmindre særlige grunde foreligger; er der afsagt dom, regnes fristen fra dommens endelighed, jf. [§ 13, stk. 2](#). Efter [§ 13, stk. 4](#) kan yderligere krav vedrørende samme lovovertrædelse ikke behandles, hvis de fremsættes mere end 2 år efter nævnets endelige afgørelse. Politiet har en selvstændig pligt til at vejlede afdødes nære pårørende om reglerne, når skadelidte er afdødt ved døden, jf. [Rigsadvokatmeddelelsen om vejledning af forurettede](#).

At lang tid siden drabet ikke i sig selv er diskvalificerende, fremgår af [16-520-10294](#) og [16-520-10403](#), der begge blev behandlet **12 år** efter drabet.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26a, stk. 2	Offererstatningsloven § 13, stk. 1-4	
PRAKSIS	Erstatningsnævnet · Afslag på offererstatning til efterladte efter dødsfald – ingen bevist årsagssammenhæng mellem hjælpeløs efterladelse og dødsfald		01.07.2026

Erstatningsnævnet · Forhøjet efterladtegodtgørelse til børn i sag om drab på moder begået af familiemedlemmer	26.06.2024
Erstatningsnævnet · Ret til efterladtegodtgørelse for barn født efter faderens død ved drab	10.10.2023
Erstatningsnævnet · Godtgørelse til efterladte efter drab i familien: Vurdering af personkreds og nærhed til hændelsen	28.07.2020
Erstatningsnævnet · Ret til forsørgertabserstatning ved separation uden juridisk virkning	20.07.2018
Erstatningsnævnet · Afslag på efterladtegodtgørelse til stedbarn efter kortvarigt samliv med afdøde	20.07.2018
Erstatningsnævnet · Forhøjet godtgørelse til efterladte børn efter brutalt drab på deres mor	12.07.2018

Sagsgang og prøvelse ved Erstatningsnævnet – og bindingen efter offererstatningslovens § 11 a

§ 8

Sagsgang. Ansøgning indgives digitalt via Erstatningsnævnets hjemmeside med politiets journalnummer. Nævnet behandler normalt først ansøgningen efter straffesagens endelige afslutning, men kan efter [offererstatningsloven § 11 c, stk. 2](#) behandle sagen tidligere, hvis særlige forhold taler for det. Grænsen illustreres af to parallelle afgørelser fra samme dag: i [19-520-05676](#) realitetsbehandlede nævnet straks, fordi tre af fire skadevoldere var endeligt dømt, og den ankende part kun var dømt for medvirken; i [20-520-07661](#) afviste nævnet derimod at behandle sagen, fordi netop den skadevolder, der havde forvoldt de alvorligste skader, havde anket – ankesagens udfald ville få væsentlig betydning for erstatningens grundlag og størrelse.

Beslutningsform. Afgørelse træffes efter stemmeflertal, enten ved mundtlig votering på nævnsmøde eller ved skriftlig votering ved cirkulation af et sagsresumé; ethvert medlem kan til enhver tid forlange en sag afgjort på nævnsmøde, jf. [forretningsordenens § 5](#). Et medlem af formandskabet kan alene træffe afgørelse i utvivlsomme og hyppigt forekommende sager – bl.a. hvor *erstatning skal ydes i overensstemmelse med dom i tilfælde, hvor ansøgeren har retskrav på erstatning*, hvor det er åbenbart, at *ansøgningen ikke kan imødekommes*, eller hvor erstatningen ikke overstiger 250.000 kr. og ansøgningen i det væsentlige imødekommes. En standard-efterladtegodtgørelse på 100.000 kr. kan derfor formelt afgøres af formandskabet – og endog delegeres til sekretariatet, når beløbet ikke overstiger 125.000 kr. Nævnet kan indkalde skadelidte eller andre med kendskab til forholdene, herunder skadevolderen, til at afgive forklaring, jf. [§ 4, stk. 3](#). De nærmere regler om ansøgningens behandling findes i [bekendtgørelsen om Erstatningsnævnets behandling af ansøgninger](#).

Nævnets prøvelsesintensitet er asymmetrisk. Har en domstol afgjort kravet, ydes erstatning efter [offererstatningsloven § 11 a, stk. 1](#) med det beløb, dommen fastsætter – medmindre skadevolderen må anses for at have anerkendt kravet eller dets størrelse, jf. [stk. 2](#). Denne binding er i § 26 a-sager langt fra teoretisk:

- I [23-520-16621](#) udbetalte nævnet 50.000 kr. til hver af afdødes mor og to søstre, selv om ansøgerne efter nævnets egen praksis **ikke normalt** kunne betegnes som hverken direkte eller indirekte skadelidte. Nævnet bemærkede ordret:

Nævnet bemærkede i sine afgørelser, at nævnet alene havde tilkendt godtgørelse og erstatning som følge af rettens dom, som nævnet var bundet af, jf. offererstatningslovens § 11 a, stk. 1.

- Bindingens omfang afhænger af, hvad skadevolderen konkret bestred. I [16-520-09698](#) fandt nævnet sig bundet af rettens afgørelse om **erstatningspligten** (fordi skadevolderen udtrykkeligt havde bestridt den, så retten måtte anses for at have foretaget en egentlig prøvelse), men **ikke** af beløbets størrelse, som skadevolderen ikke havde gjort indsigelse mod.

Bindingen afskærer også nævnets egen vurdering af egen skyld: i [19-520-05864](#) måtte nævnet udbetale den tredjedel, forsikringsselskabet havde tilbageholdt for egen skyld, fordi retten havde tilkendt det fulde beløb uden nedsættelse.

Efter [§ 11 a, stk. 3](#) kan nævnet omvendt tilkende en **højere** godtgørelse end dommen, hvis særlige omstændigheder taler for det. Nævnets afgørelser er endelige i den forstand, at der ikke er administrativ klageadgang; prøvelse sker ved de almindelige domstole – og nævnet genoptager i praksis sager, når domstolene underkender nævnets praksis, jf. [15-520-07656](#) og [15-520-06188](#), hvor en principiel højesteretsdom udløste en generel praksisændring og genoptagelse.

Sideordnede ydelser. Efterladtegodtgørelse udbetales ved siden af overgangsbetrag efter [erstatningsansvarsloven § 14 a](#) og forsørgertabserstatning, men nævnet håndhæver et forbud mod dobbeltkompensation: i [16-520-09234](#) afslog nævnet særskilt erstatning for kørsel og parkering til en efterladt samlever – uanset at retten havde tilkendt posten – fordi udgifterne anses for dækket af overgangsbetraget. Tilsvarende opgøres begravelsesudgifter under ét med et administrativt loft på 45.000 kr., jf. [19-520-05314](#), hvor både hjemtransport til Rumænien og de rumænsk-ortodokse mindeceremonier 6 uger, 1 år og 7 år efter dødsfaldet blev anerkendt som rimelige begravelsesudgifter efter [§ 12](#), men inden for loftet.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 12	Erstatningsansvarsloven § 14a
	Offererstatningsloven § 11a, stk. 1-3	Offererstatningsloven § 11c, stk. 1-2
PRAKSIS	Erstatningsnævnet · Erstatningsnævnets binding til rettens dom om efterladtegodtgørelse og erstatning til pårørende efter dødelig vold	26.06.2024
	Erstatningsnævnet · Erstatningsnævnets binding til domstolsafgørelse om erstatningspligt og egen skyld efter offererstatningslovens § 11 a	17.08.2022
	Erstatningsnævnet · Behandling af erstatningskrav i sager med flere skadevoldere før endelig dom i ankesag	29.09.2021
	Erstatningsnævnet · Erstatningsnævnets afslag på behandling af sag før endelig dom i sag med flere skadevoldere	29.09.2021
	Erstatningsnævnet · Erstatning for begravelsesudgifter og transport af afdøde til Rumænien efter vold	12.11.2020
	Erstatningsnævnet · Afslag på kørselsgodtgørelse ved tilkendelse af overgangsbetrag til efterladt samlever	13.07.2018
	Erstatningsnævnet · Erstatningsnævnets binding til domstolsafgørelser om krænkelsesgodtgørelse ved vold	12.07.2018

Sammenhængen med domstolspraksis – den principielle instansrække

Fordi [§ 26 a](#)-krav typisk rejses som civile retskrav under straffesagen, og fordi Erstatningsnævnet udbetaler bagefter, kan samme krav passere gennem hele domstolshierarkiet **og** nævnet parallelt. Sagen om **drabet på en advokat i en retssal** er det klareste eksempel. Advokaten blev skudt og dræbt af et barns morfar under et retsmøde i en samværssag. De efterladte – hustruen og tre børn – krævede hver 130.000 kr. Forløbet fremgår af [15-520-08449](#):

Instans	Afgørelse	Bemærkning

Byretten	130.000 kr. pr. efterladt	Vægt på de brutale omstændigheder og på, at angrebet skete under advokatens arbejde
Erstatningsnævnet	100.000 kr. á conto	Udbetalt, mens ankesagen verserede
Landsretten	Stadfæstelse	Skadevolderen anerkendte beløbets størrelse
Højesteret	Stadfæstelse	Alene justering af rentedatoen efter § 16

Efter Højesterets dom udbetalte nævnet de resterende 30.000 kr. til hver af de efterladte, ud over overgangsbeløb og forsørgertabserstatning. Sagen viser tre ting: at byretten kan gå over standardsatsen ved et drab begået mod en person i hvervets udførelse; at Højesterets prøvelse i praksis kan indskrænke sig til rentespørgsmålet, når beløbet er anerkendt; og at nævnet **á conto**-udbetaler standardsatsen under anke og efterbetaler differencen.

Højesterets øvrige praksis trækker i to retninger. På den ene side afviste Højesteret i [Sag 92/2011](#) godtgørelse til efterladte efter en trafikulykke forvoldt ved spirituskørsel – grov uagtsomhed i trafikken er ikke i sig selv nok. På den anden side har Højesteret ifølge Procesbevillingsnævnets gengivelse i dommen **AM2024.11.08H** tilkendt hver af afdødes forældre og søster **75.000 kr.** i en sag om uagtsomt manddrab ved kapkørsel.

Det uafklarede spørgsmål er, hvilken vægt den efterladtes *tilstedeværelse* ved ulykken har. I [Procesbevillingsnævnets sag 25/28340](#) omkom en 3-årig pige ved en trafikulykke. Byretten frifandt tiltalte – også for godtgørelseskravet, som konsekvens af bevisresultatet. Landsretten fandt tiltalte skyldig i uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder og delte de efterladte:

Efterladt	Til stede ved ulykken	Landsrettens afgørelse
Faderen	Ja (vidne, ledsagede datteren)	75.000 kr.
Moderen	Nej	Ingen godtgørelse
Søster (4 mdr.)	Nej	Ingen godtgørelse

Landsretten fandt, at faderen i situationen var udsat for en sådan **ekstraordinær følelsesmæssig påvirkning**, at han opfyldte betingelserne, mens der efter en samlet afvejning af handlingens karakter og den krænkelse eller lidelse, der måtte antages påført moderen og søsteren, ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilkende dem godtgørelse. Procesbevillingsnævnet har meddelt appeltilladelse, netop fordi sagen rejser det principielle spørgsmål om, hvilken betydning det har, at en efterladt selv overværede ulykken – og om og i hvilket omfang efterladte, der ikke var til stede, kan tillægges godtgørelse.

Afgørelsen er bemærkelsesværdig, fordi den synes at stille et *tilstedeværelseskrav* op over for netop de grupper – forældre til (mindreårige) børn og søskende – som 2021-forarbejderne udpegede som omfattet »som udgangspunkt«, og som Erstatningsnævnet i sin egen praksis tilkender uden krav om tilstedeværelse, jf. moren i [16-520-10294](#), der sov under drabet, og den ufødte ansøger i [21-520-11593](#). Forskellen kan formentlig forklares med tilregnelsergraden: ved **grov uagtsomhed** kræver [§ 26 a, stk. 2](#) efter både forarbejder og vejledning »øvrige omstændigheder, der medfører en særlig belastning«, og tilstedeværelsen bliver da den omstændighed, der løfter sagen over tærsklen – hvorimod forsætligt drab i sig selv opfylder kravet. Højesterets kommende dom vil afklare dette.

Højesteret · Afvisning af godtgørelse til efterladte efter trafikulykke forvoldt ved spirituskørsel	28.12.2012
Erstatningsnævnet · Ret til efterladtegodtgørelse for barn født efter faderens død ved drab	10.10.2023
Erstatningsnævnet · Godtgørelse til efterladte efter drab i familien: Vurdering af personkreds og nærhed til hændelsen	28.07.2020
Erstatningsnævnet · Forhøjet godtgørelse til efterladte efter drab på advokat i retssal	12.07.2018
Procesbevillingsnævnet · Godtgørelse til efterladte efter erstatningsansvarslovens § 26 a – far der overværede dødsulykke fik 75.000 kr., mens fraværende mor og søster blev afvist	16.03.2026

§ 10 Sammenfatning: nævnets linje i seks punkter

1. To adskilte prøvelser. Erstatningsnævnet afgør først, om ansøgeren havde en særlig nær tilknytning til afdøde (§ 26 a, stk. 1), og dernæst – som en selvstændig afvejning – hvilket beløb handlingens karakter og den påførte lidelse tilsiger (stk. 2). At være omfattet af personkredsen giver ikke automatisk standardsatsen, og en høj sats kan ikke reparere en manglende tilknytning.

2. Samlivet er kernen. Uden for kernefamilien er fælles bolig og samlivets varighed det bærende. 43 dages samliv med en fraflyttet ægtefælle og udfyldte skilsmissepapirer er ikke nok (15-520-06317); knap 2 års samliv med et 8-årigt stedbarn er ikke nok (15-520-07014); men en tidligere stedforælder og en delvist samboende søskende, der fandt afdøde, er inde (afgørelsen af 1. juli 2026).

3. Ydelserne følges ikke ad. Efterladtegodtgørelse, forsørgertabserstatning og overgangsbeløb hviler på hver sit kriterium – det faktiske følelsesmæssige bånd over for den retlige forsørgelsespligt. Samme ansøger kan derfor få afslag på det ene og medhold i det andet, jf. de to parallelle afgørelser i 15-520-06317.

4. 2021-udvidelsen flyttede tyngdepunktet. Samboende søskende, voksne udeboende børn og forældre til voksne udeboende børn er nu omfattet **som udgangspunkt**. Afslag som brødrenes i 16-520-10294, der byggede på, at forholdet ikke oversteg et »sædvanligt søskendeforhold«, ville i dag kræve, at det tillige lægges til grund, at søskende ikke var samboende. Ikke-samboende søskende, stedforældre, stedbørn og eks-ægtefæller kræver derimod fortsat en konkret vurdering – og ældre vejledningsmateriale skal her læses med forbehold.

5. Forhøjelse kræver en kvalificeret krænkelser af den efterladte selv. De sager, hvor nævnet går over 100.000 kr., har alle et fællestræk: handlingen ramte ikke blot afdøde, men også – bevidst eller faktisk – den efterladte. Hævnmotiv mod moren (130.000 kr.), æresrelateret motiv i børnenes egen familie (125.000 kr.), tvungen overværelse af volden (120.000 kr.), tilstedeværelse i gerningsrummet (120.000 kr.).

6. Domstolene sætter både gulv og loft. Offererstatningsloven § 11 a, stk. 1 gør en dom bindende for nævnet – også når nævnet efter egen praksis ville have afvist (23-520-16621). Omvendt har Højesteret i Sag 92/2011 fastslået, at grov uagtsomhed i trafikken ikke i sig selv udløser godtgørelse, og den appeltilladelse, Procesbevillingsnævnet har meddelt i sag 25/28340, vil afklare, hvor meget den efterladtes egen tilstedeværelse skal veje ved dødsfald forvoldt ved grov uagtsomhed.

Afgrænsning: den generelle udmåling af tortgodtgørelse mellem private efter § 26 behandles i [tortgodtgoerelse](#); strafudmålingen for selve drabet i [drab-og-drabsforsoeg](#); og den brede beskrivelse af statens erstatningsansvar efter offererstatningsloven i [voldsoffer-erstatning](#).

LOV

Erstatningsansvarsloven § 26a, stk. 1-2

Erstatningsansvarsloven § 26

Offererstatningsloven § 11a, stk. 1

PRAKSIS

Højesteret · Afvisning af godtgørelse til efterladte efter trafikulykke forvoldt ved spirituskørsel

28.12.2012

Erstatningsnævnet · Erstatningsnævnet: Tidligere stedforælder og medboende søskende fik efterladtegodtgørelse efter drab	01.07.2026
Erstatningsnævnet · Erstatningsnævnets binding til rettens dom om efterladtegodtgørelse og erstatning til pårørende efter dødelig vold	26.06.2024
Erstatningsnævnet · Godtgørelse til efterladte efter drab i familien: Vurdering af personkreds og nærhed til hændelsen	28.07.2020
Erstatningsnævnet · Ret til forsørgertabserstatning ved separation uden juridisk virkning	20.07.2018
Erstatningsnævnet · Afslag på efterladtegodtgørelse til stedbarn efter kortvarigt samliv med afdøde	20.07.2018
Procesbevillingsnævnet · Godtgørelse til efterladte efter erstatningsansvarslovens § 26 a – far der overværede dødsulykke fik 75.000 kr., mens fraværende mor og søster blev afvist	16.03.2026

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 16		Erstatningsansvarsloven § 26a	stk. 1-2
Erstatningsansvarsloven § 26	stk. 5	Offererstatningsloven § 1	stk. 1
Offererstatningsloven § 11a	stk. 1	Offererstatningsloven § 13	stk. 1
Straffeloven § 241			

MATERIALE Citerede afgørelser

28 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			1
28.12.2012	Afvisning af godtgørelse til efterladte efter trafikulykke forvoldt ved spirituskørsel		92-2011
BYRETEN · FØRSTE INSTANS			3
04.08.2023	Dom for uagtsomt manddrab efter færdselsuheld		4644-5576
05.09.2022	Dagplejemor dømt for grov uagtsomhed efter vold mod spædbarn		3058-3614
06.07.2022	Dom for uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder som følge af kapkørsel		2188-2609
ERSTATNINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS			21
01.07.2026	Afslag på offererstatning til efterladte efter dødsfald – ingen bevist årsagssammenhæng mellem hjælpeløs efterladelse og dødsfald		
01.07.2026	Erstatningsnævnet: Tidligere stedforælder og medboende søskende fik efterladtegodtgørelse efter drab		
26.06.2024	Erstatningsnævnets binding til rettens dom om efterladtegodtgørelse og erstatning til pårørende efter dødelig vold		23-520-16621
26.06.2024	Forhøjet efterladtegodtgørelse til børn i sag om drab på moder begået af familiemedlemmer		23-520-18246
10.10.2023	Ret til efterladtegodtgørelse for barn født efter faderens død ved drab		21-520-11593

10.10.2023	Højere godtgørelse til børn efter drab på mor grundet grovhed og tvungen overværelse af vold	21-520-11027
09.10.2023	Anerkendelse af kæreste som indirekte skadelidt efter fatalt skuddrab	21-520-11592
17.08.2022	Erstatningsnævnets binding til domstolsafgørelse om erstatningspligt og egen skyld efter offererstatningslovens § 11 a	19-520-05864
29.09.2021	Godtgørelse til mor som indirekte skadelidt efter tragisk drab på spædbarn	18-520-00368
29.09.2021	Behandling af erstatningskrav i sager med flere skadevoldere før endelig dom i ankesag	19-520-05676
29.09.2021	Erstatningsnævnets afslag på behandling af sag før endelig dom i sag med flere skadevoldere	20-520-07661
12.11.2020	Afslag på erstatning for psykiske gener til beboere efter påsat brand i naboelighed	18-520-02569
12.11.2020	Erstatning for begravelsesudgifter og transport af afdøde til Rumænien efter vold	19-520-05314
28.07.2020	Godtgørelse til efterladte efter drab i familien: Vurdering af personkreds og nærhed til hændelsen	16-520-10294
20.07.2018	Ret til forsørgertabserstatning ved separation uden juridisk virkning	15-520-06317
20.07.2018	Afslag på efterladtegodtgørelse til stedbarn efter kortvarigt samliv med afdøde	15-520-07014
13.07.2018	Afslag på kørselsgodtgørelse ved tilkendelse af overgangsbetrag til efterladt samlever	16-520-09234
12.07.2018	Erstatningsnævnets binding til domstolsafgørelser om krænkelsesgodtgørelse ved vold	16-520-09698
12.07.2018	Forhøjet godtgørelse til efterladte efter drab på advokat i retssal	15-520-08449
12.07.2018	Forhøjet godtgørelse til efterladte børn efter brutalt drab på deres mor	16-520-10403
12.07.2018	Tilkendelse af godtgørelse til mor efter datters drab begået med hævnmotiv	17-520-12425

ANKESTYRELSEN · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

31.12.2011	Særlig godtgørelse ved dødsfald: Vurdering af grov uagtsomhed i arbejdsskadesikringslovens forstand	11-12
------------	---	-------

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

21.12.2022	Kontrolafgift annulleret grundet manglende dokumentation for fysisk påsætning på køretøjet	park-2609
------------	--	-----------

PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

16.03.2026	Godtgørelse til efterladte efter erstatningsansvarslovens § 26 a – far der overværede dødsulykke fik 75.000 kr., mens fraværende mor og søster blev afvist	25/28340
------------	--	----------